

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов - заместник-кмет на Столична община

Относно: Проект на Система за прием на ученици в първи клас в общинските училища на територията на Столична община

Адресът по месторабота на родителите трябва да фигурира като критерий при формиране общия брой точки за прием в първи клас. Децата трябва безпрепятствено да имат възможност за посещаване на езикови, спортни школи и други извънкласни занимания. Времето на децата от излизането им сутрин до прибирането им, в повечето случаи вечер, трябва да бъде разпределено по най-оптималния и рационален начин, както за тях, така и за техните родители.

През многовековната българска история стремежът към образование е ясно изразен у българския народ. Въпреки нелеката си съдба, българинът извоюва правото си да бъде свободен, независим и образован. Стремежът към знание не е самоцел, а житейски път, процес на разбиране, приобщаване, опознаване, изграждане, израстване, споделяне. Училището е мястото, което събира ценности, култури, мирогледи. То е институция, задължение, избор, възможност, вдъхновение, забавление, път. Път, който сме поели ние...Път, който сега ще поемат и нашите деца.

Казвам се Десислава Колева – родител и гражданин, с права и задължения. С настоящото писмо бих искала да изразя правото си на несъгласие с предложената система за прием в първи клас и по-специално с отпадането на критерия за месторабота. Местоработата на родителите има съществено значение при избора на училище. Нека си представим следната ситуация: човек живее в единия край на града и работи в другия край. В този случай не е ли логично училището да бъде в района, където този човек работи? Най-вероятно въпросният човек ще приключи работа между 17 и 18 часа и ще отиде до училището, за да вземе детето си. Ако училището е до дома му, в колко ли часа този човек ще стигне там и дали детето би могло да остане в училището до толкова късно? А колко ли по-рано трябва да отиде детето в училището, ако неговите родители започват работа в интервала между 8 и 8:30 часа и трябва да стигнат до другия край на града?

Задавам въпроси и имам техните отговори. Говоря от позицията на опита, който имам през последните четири години. Този опит ми е доказал, че близостта на градина/училище до местоработата е най-благоприятния вариант за моето семейство.

Децата трябва да растат здрави, будни, любопитни изобретателни, смели и уверени. Спортът, изучаването на чужди езици и изкуствата допринасят за тяхното физическо и нравствено израстване, спомагат за формиране на ценностната им система, възпитават търпение, толерантност, съпричастност. Макар в голяма част от училищата да има възможност за такъв тип дейности, те не винаги съвпадат с

индивидуалните интереси на детето. Ето защо изборът на училище не трябва да се базира единствено на близостта му до дома, а да бъде съобразен и с желанието на детето да практикува дадено занимание, ако това би било възможно в друго училище, за което детето би получило точки по критерий месторабота на родител. Различни допълнителни дейности се посещават още от детската градина и вероятно децата биха продължили посещенията си и след като тръгнат на училище. Това разбира се отново се свързва с транспортирането от едно място до друго и отново доказва предимството училището да е в близост до местоработата.

Всеки съзнателен родител би искал най-доброто за своето дете. Най-доброто често се случва на цената на умора, напрежение, бързане. В повечето случаи тези трудности се приемат за даденост, сякаш не е възможно да се случи нещо лесно, логично и естествено. Логично и естествено е да се осигури предимство на деца за прием в училище, намиращо се близо до дома им, но също така не по-малко логично и естествено е децата да имат предимство и за училище в близост до работата на техните родители.

Живеем в забързан град и постоянно се надпреварваме с времето. А времето, прекарано с децата ни, е сега, в този момент, в колата, в трамвая, в парка, по пътя...Всеки има своето ежедневие и за всеки съществува най-добър начин то да започва и да завършва. Нека всеки да има възможност да избере в кое училище да заведе детето си - в това до дома или в това до работата. Вярвам, че приемането на справедливи критерии за нашите първокласници е възможно. То е отговорност и дълг. Нека започването на училище бъде положителна емоция – очаквана, желана и вълнуваща.

26.01.2018г.

Гр. София

С уважение: Десислава Колева